

## ÎNCHEIERE

05 iunie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Oleg Sternioală  
Galina Stratulat  
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Roman Sergiu, reprezentat de avocatul Adrian Crețu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Roman Sergiu împotriva lui Barbăneagră Iurii privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

### c o n s t a ț ă :

La 26 februarie 2018, Roman Sergiu a adresat cerere de chemare în judecată împotriva lui Barbăneagră Iurii privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că cu pârâtul Barbăneagră Iurii a fost încheiat contract de împrumut bănesc. În calitate de împrumutător a dat cu împrumut pârâtului suma de 10 000 Euro, iar împrumutatul s-a obligat să restituie suma respectivă până la data de 01 august 2013.

A indicat că pârâtul nu a restituit în termen suma împrumutată. La data de 28 iulie 2016, a depus împotriva lui Barbăneagră Iurie în instanța de judecată cerere privind încasarea datoriei în baza contractului de împrumut, însă cererea a fost scoasă de pe rol la 05 februarie 2018, acțiuni care au dus la întreruperea termenului general de prescripție, respectiv cererea de chemare în judecată fiind depusă în termen.

La 17 februarie 2018 în adresa pîrîtului a fost expediată o pretenție care nu s-a soldat cu un răspuns.

A solicitat reclamantul încasarea sumei de 10 000 Euro cu titlu de datorie din contul lui Barbăneagră Iurie și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea din 14 iunie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, s-a respins ca fiind tardivă acțiunea depusă de Roman Sergiu împotriva lui Barbăneagră Iurii privind încasarea datoriei.

Prin decizia din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de către Roman Sergiu și s-a menținut hotărîrea din 14 iunie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a constatat că, instanța de fond a ajuns la o concluzie justă și întemeiată privind respingerea cerințelor ca tardive or, reclamantul a omis termenul legal de adresare în instanță, precum și nici nu a solicitat repunerea acțiunii în termen.

A constatat că, contractul de împrumut a fost încheiat la 23 iulie 2013, fiind specificat în conținutul recipisei, termenul limită de rambursare a împrumutului – 01 august 2013. Astfel, prima instanță corect a conchis că, dreptul la acțiune a reclamantului Roman Sergiu a apărut din momentul expirării termenului de rambursare a împrumutului, adică din 02 august 2013. Având în vedere termenul de 3 ani, stabilit de art. 267 Cod civil, în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat, se constată că acesta a expirat la 03 august 2016. Prezenta acțiune a fost formulată în instanță la data de 26 februarie 2018, adică în afara termenului general de prescripție, fără solicitarea repunerii în termen.

A notat că, scoaterea cererii de pe rol în conformitate cu aceste temeuri nu lipsesc reclamantul de dreptul de a se adresa repetat în instanță, după ce va înlătura împrejurările, care au servit drept temei pentru scoaterea cererii de pe rol. În acest caz, din momentul în care a fost înaintată acțiunea inițială și până la emiterea încheierii de scoatere a cererii de pe rol, termenul de prescripție nu curge (se suspendă), însă din data acestei încheieri curgerea termenului de prescripție continuă după regula generală, adică în termenul de prescripție se include timpul scurs până la înaintarea inițială a acțiunii.

A stabilit că, prima instanță a ajuns la o concluzie întemeiată privind respingerea acțiunii ca fiind tardivă. Hotărârea primei instanțe este întemeiată, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și cu respectarea normelor de drept procedural.

La 12 februarie 2019 Roman Sergiu, reprezentat de avocatul Adrian Crețu, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (1), (2) Cod de procedura civilă.

În motivarea recursului a menționat că prin recipisa de împrumut din 23 iulie 2013, Roman Sergiu i-a acordat cu împrumut lui Barbăneagră Iurie suma de 10 000 Euro, ultimul fiind obligat să restituie împrumutul până la data de 01 august 2013. La data de 28 iulie 2016 recurentul s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Barbăneagră Iurie cu privire la încasarea împrumutului, însă din motivul neachitării în termenul stabilit de instanța de judecată a taxei de stat integrale, cererea de chemare în judecată a fost scoasă de pe rol.

A susținut că instanța de judecată a lăsat fără o careva apreciere art. 277 Cod civil, întreruperea cursului prescripției extinctive invocat de reclamant în cadrul dezbaterilor judiciare, cât și în cererea de chemare în judecată însă în hotărârea primei instanțe judecătorești conchide că reclamantul a invocat suspendarea termenului de prescripție odată cu depunerea acțiunii în instanța de judecată la 28 iulie 2016 însă în motivarea hotărârii a lăsat fără apreciere chiar și suspendarea cursului prescripției extinctive.

A indicat că cererea de chemare în judecată a fost depusă în interiorul termenului de prescripție general chiar și în examinarea cauzei prin prisma suspendării termenului de prescripție.

A menționat că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat prevederile art. 278 Cod civil, deoarece articolul respectiv urmează a fi aplicat la fiecare caz în parte, separat și nu la general.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces conform scrisorii de însoțire la 29 noiembrie 2018 (f.d. 98) și recepționat de către recurent la 13 decembrie 2018 (f.d. 107).

Astfel, recursul declarat la 12 februarie 2019 de Roman Sergiu, reprezentat de avocatul Adrian Crețu, a fost depus în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Roman Sergiu, reprezentat de avocatul Adrian Crețu, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b<sup>1</sup>) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Roman Sergiu, reprezentat de avocatul Adrian Crețu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei

instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Roman Sergiu, reprezentat de avocatul Adrian Crețu.

În conformitate cu art. 270, 433 lit .a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Roman Sergiu, reprezentat de avocatul Adrian Crețu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh